

„ How to help in the right way? ”

Beszámoló

Készítette: **Tiszai Luca**, gyógypedagógus, zenetanár

Nagyon hálás vagyok a Norvégiában töltött hétért.

A kint töltött hét alatt az volt a benyomásom, hogy az itt élők többet törődnek az egészségükkel, egészségesebben étkeznek, sokakat láttam kerékpárral közlekedni, sétálni, kirándulni. A közelkedésben is sokkal több türelmet, udvariasságot tapasztaltam, mint itthon. Megállapítottam, hogy talán kevesebb a feszültség a levegőben, mint nálunk. Talán a természet szépségeiből is árad ez a béke.

Gyógypedagógus vagyok, jelenleg halmozottan sérültekkel dolgozom, és támogatott foglalkoztatás programban részt vevő sérültekkel. Az elmúlt években iskolában is sokat dolgoztam, az iskolai inkluzív nevelés kérdése Magyarországon az oktatási rendszer egyik fontos kérdése, így külön öröm számomra, hogy több különböző iskolában járhattam, és bepillanthattam a norvég iskolai rendszerbe.

Amit a szociális ellátó rendszerről hallottunk, az a hazai viszonyainkhoz képest irigylésre méltó volt. Fájdalmas tapasztalatom a munkám során, hogy a rám bízott emberek megsegítésében leginkább a szociális rendszer, hiányosságai akadályoznak. Szívesen tudnék még többet ennek a rendszernek a felépítéséről, működéséről, gazdasági háttéréről.

Magyarországon több kisebbség él, az oktatásban is számos kérdést vet fel az iskolai oktatásuk, ezért örültem, hogy az egyik zenei foglalkozáson a nyelvet nem ismerő tanuló is részt vett, illetve a bergeni koncert, amelyben megismerhettünk egy-egy morzsát a norvégiában tanuló külföldiek kultúrájából. Jó volt látni ezt a gazdag bemutatót. Nagy ajándék volt Fordeben az első közös estének, amikor egy Sri-Lankából érkezett fiatal lány táncával ismerkedhettünk meg, a beszélgetés során egy kicsit az életébe is bepillanthattunk.

Nagyon sokat tanultam Elisabeth Kirkevik foglalkozásaiból 4 egészen különböző zeneterápiás foglalkozást láttunk, és egy zenecsoporthoz, ami inkább korai zenei nevelés volt, mint terápia. Nagyon érdekes volt látni, hogyan választja ki igen széles eszköztárából az adott gyermeknek szükséges módszert. Sok apróságot is tanultam tőle, de talán még többet a hozzáállásából. 4 különböző befogadó iskolát látni is nagyon érdekes volt. Sokat beszélgettünk a halmozottan sérültek inkluzív nevelésének modelljeiről, a halmozottan sérültek együttnevelésének előnyeiről és hátrányairól.. Ez Magyarországon nagyon érdekes kérdés, mert itt is komoly szakmai viták folynak a szegregált intézmények bezárásáról, vagy módszertani központokká alakításáról, a leendő központok feladatairól, a teljes illetve részleges integráció lehetőségeiről, személyi és tárgyi feltételeiről. Megerősítő volt számomra a találkozás vele, láttam, hogy sok hasonló módszert eszközt alkalmazunk, és az én inkább tanári szemléletemet egy zeneterapeuta látásmódjával összevetni.

Jó tapasztalat volt számomra részt venni Grunn Karoline terápiás foglalkozásán, ahol az afrikai dobokat használtuk. Én is használok dobokat a munkám során, a foglalkozásból sok új ötletet gyűjtöttem, bár még gondolkodnom kell azon, hogyan tudom a magam viszonyaira alakítani használni őket.

Munkám során, amikor enyhe értelmi sérültek számára keresünk a munkalehetőséget a nyílt munkaerőpiacon, gyakran kerülünk szembe azzal a problémával, hogy a fiatalok

munkába állása komolyan megváltoztatja a családi szerkezetet-szerepeket, vagy éppen a meglevő családi struktúrák akadályozzák a fiatalot a munkavállalásban. Nagyon érdekes volt hallani a családterápiás központ működéséről, ahol 1 hónapot tölthetnek el a családok. (Nagyon tetszett, hogy ez a hónap nem jelent külön anyagi megterhelést, vagy az éves szabadság feláldozását a családok részéről.) Nagyon érdekes volt az a komplex, intenzív segítség, amit itt a családok kapnak.

Amikor kisebb gyerekekkel foglalkozom szívesen mesélek nekik. Néhány éve volt egy csoportom, akikkel minden órán Zeneországba mentünk, és gyakorlatilag egy közösen kitalált mese szereplőivé váltunk. Amíg velük dolgoztam, sokat olvastam és gondolkodtam a mesélésről, a mese hatásáról, a jó meséről, így nagyon örültem a terápiás meséről szóló beszámolónak, amely sokban egyezett a tapasztalataimmal.

Köszönöm ezt a lehetőséget, gazdag programot, a tapasztalataikat megosztó kollegák nyitottságát és vendégszeretetét!

Budapest, 2008. szeptember 15.

Tiszai Luca gyógypedagógus- zenetanár Budapestről